

Scrisoare Duhovnicescã

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XV, NR.4(180)/2012

BULETIN DE INFORMAȚII

APRILIE 2012

„Bolnav am fost și M-ați cercetat“

(Matei 25. 36)

*„Flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc;
înselat am fost și Mi-ați dat să beau; străin
am fost și M-ați primit. Gol am fost și M-ați
îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat;
în temniță am fost și ați venit la Mine.”
(Matei 25. 35-36).*

**Preacucernici Părinți și iubiți
credincioși,**

Hristos a înviat!

Ne bucurăm astăzi cu bucurie negrăită de cea mai mare sărbătoare a creștinătății care este Învierea Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Chiar dacă anul acesta nu toți creștinii sărbătoresc Paștile împreună, ceea ce înseamnă o suferință, mai ales pentru familiile mixte din punct de vedere confesional, totuși credința în Învierea Domnului este aceeași. Toți creștinii cred și mărturisesc că Hristos Domnul a biruit moartea nedreaptă la care a fost supus, înviind a treia zi. Căci nu era cu puțință ca singurul om fără de păcat, cum a fost Mântuitorul Iisus Hristos, să fie înghițit de moarte. Moartea n-a avut nici-o putere asupra Domnului care a biruit-o tocmai acceptându-o de bunăvoie. De aceea de la Paști și până la Înălțare cântăm mereu imnul bucuriei: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”.

Despre moarte știm că este consecința sau „plata păcatului”, cum o numește Sfântul Apostol Pavel (Romani 6, 23). Dumnezeu n-a creat moartea, ci viața. Moartea a apărut în lume ca urmare a păcatului, a încălcării poruncii lui Dumnezeu de către primii oameni, Adam și Eva, care din nemuritori, cum i-a creat Dumnezeu, au devenit muritori. Iar moartea primilor oameni s-a transmis la toți urmașii lor (Romani 5, 12-21). Moartea a fost însă biruită de învierea Domnului. Iar biruința lui Hristos asupra morții este și biruința celor ce cred cu adevărat în El. Deja la botezul nostru, prin cu-

fundarea în apa sfințită a botezului, am murit în chip tainic (mistic) cu Hristos și am înviat împreună cu El (cf. Romani 6, 3-13). Viața și moartea sunt realități tainice care își au originea în sufletul nostru. Dacă în sufletul nostru, adică în inimă, îl avem pe Hristos prin credință și rugăciune înseamnă că avem viață, că trăim cu adevărat, iar moartea nu are nici-o stăpânire asupra noastră; dacă însă

uităm de Hristos și ne preocupăm numai de lucrurile lumii acesteia, atunci suntem deja morți cu sufletul, iar când vom muri și cu trupul vom fi despărțiți definitiv de Dumnezeu. În Apocalipsă, Mântuitorul spune despre cel ce stătea în fruntea Bisericii din Sardes (Asia Mică): „Știu faptele tale, că ai nume că trăiești, dar ești mort. Priveghează și întărește ce a mai rămas și era să moară. Căci n-am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului Meu” (3, 1-2). Putem deci trăi cu trupul, mulțumindu-ne doar cu o viață biologică, ca și viețuitoarele fără rațiune, și să fim morți sau aproape morți cu sufletul. Psalmistul David deplânge pe astfel de oameni zicând: „Omul în cinste fiind, n-a priceput, alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor” (Psalm 48, 21). Numai cei credincioși sunt

cu adevărat vii. Ei trăiesc o viață deplină pentru că îl au mereu pe Hristos în inima lor, iar moartea fizică sau despărțirea sufletului de trup, devine pentru ei Paște, adică trecere la viața veșnică, trecere în Împărăția lui Dumnezeu. Cuvântul „Paști” înseamnă tocmai „trecere”, trecere de la moarte la viață.

Învierea Domnului este izvor nesecat de viață, de lumină și de putere pentru tot omul care crede în El și se silește neîncetat să-și conformeze viața sa pământească cu viața Lui. Căci viața creștină înseamnă urmarea lui Hristos, imitarea vieții Sale prin blândețe și smerenie, ca și prin fapte bune. „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară” (Matei 11, 29). Mântuitorul ne avertizează că „nu oricine îmi zice Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri” (Matei 7, 21). Iar voia Tatălui Celui din ceruri este să fim buni ca și El, adică să iubim pe semenii noștri, chiar și pe vrăjmașii noștri, să fim milostivi față de cei ce se află în suferință, în lipsuri și sărăcie: „Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv” (Luca 6, 36). Dar deși știm cu toții că trebuie să fim buni cu semenii noștri, și în primul rând cu cei din familie, adică să fim iertători și răbdători când cineva ne supără și să fim gata oricând să ajutăm pe toți, fără să judecăm pe nimeni, totuși în realitate ne este foarte greu să facem aceasta. De ce? Pentru că ne-am învățat să avem o părere foarte bună despre noi înșine și să disprețuim pe cei care nu gândesc ca noi; ne-am învățat să urmărim interesul personal, chiar în detrimentul semenilor; ne-am obișnuit să răsplătim răul cu rău, să credem că numai noi avem dreptate, să credem că dacă păcătuim, nu suntem singurii, că doar toți păcătuiesc... și câte alte îndreptățiri de sine prin care ne falsificăm conștiința, imaginându-ne că suntem

mai buni decât alții. Or dacă persistăm în astfel de gânduri, rămânem departe de Dumnezeu și nu avem nici-o șansă să ne îndreptăm. Îndreptarea noastră sau întoarcerea la Dumnezeu începe tocmai prin schimbarea mentalității, adică a felului de a gândi despre noi înșine și prin a ne judeca după legea și voia lui Dumnezeu. Nici-o judecată din lume nu se face după placul și măsurile celui judecat, ci după lege. Cine încalcă legea, suportă consecințele legii. Tot astfel și noi ca și creștini, dacă vrem să trăim după voia lui Dumnezeu, nu ne putem judeca după placul nostru sau după felul nostru de a gândi, ci după Legea lui Dumnezeu. Iar Legea lui Dumnezeu este legea iubirii, a iertării necondiționate, a trăirii în pace și înțelegere cu toți oamenii, a facerii de bine, chiar și vrăjmașilor noștri. „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc” (Matei 5, 44).

Iubiții mei fii duhovnicești,

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române cheamă pe toți credincioșii ortodocși români de pretutindeni ca în anul acesta să ia aminte cu deosebire la importanța și valoarea Tainei Sfântului Maslu și la datoria de a se îngriji de cei bolnavi, precum și de cei ce se află în lipsuri și nevoi. Desigur că Taina Sfântului Maslu rânduită dintru început de Biserică pentru tămăduirea celor bolnavi (vezi epistola Sf. Ap. Iacov 5, 14-15), ca și datoria de a ne îngriji de cei aflați în suferință și în lipsuri nu sunt lucruri noi, necunoscute de credincioșii Bisericii, căci ele țin de datoria noastră de creștini. Căci nu ne putem numi creștini dacă suntem indiferenți față de cei bolnavi, sufletește sau trupește, dacă suntem nepăsători față de cei ce suferă din pricina sărăciei sau a singurătății, dacă nu ne rugăm pentru ei și împreună cu ei și dacă nu facem tot ce ne stă în putință să le alinăm suferința. Dacă Biserica ne cheamă acum să ne gândim mai mult la cei bolnavi sau aflați în diferite lipsuri și necazuri, o face, pe de o parte, pentru că în lume s-au înmulțit bolile și neputințele încât aproape că nu este om care să nu sufere într-un fel sau altul, iar, pe de altă parte, pentru ca să ne sensibilizeze pe toți față de durerea semenilor care au nevoie de ajutorul nostru. Din păcate, și noi cei credincioși trecem adeseori nepăsători, ca și preotul și levitul din Evanghelie (Luca 10, 31-32), pe lângă cei bolnavi sau pe lângă cei ce se află în diferite nevoi fără să le întindem o mână de ajutor. Or trebuie să știm că în fiecare bolnav, în fiecare flămând și însetat, în fiecare om

aflat în strâmtoare, în fiecare părăsit și înstrăinat, suferă Hristos Însuși. Mântuitorul Hristos se identifică cu toți oamenii și mai ales cu cei aflați în suferință. La judecata din urmă, El ne va judeca tocmai după faptele milei creștine săvârșite pentru ușurarea semenilor noștri aflați în nevoi: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă, de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit. Gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercețat; în temniță am fost și ați venit la Mine”. Iar celor care n-au făcut acestea, Mântuitorul le va zice: „Duceți-vă de la mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui...” (Matei 25, 34-46). Înfricoșătoare sentință, de care să ne ferească Dumnezeu pe toți! Să luăm aminte: Dumnezeu nu este o idee sau un sentiment vag, nici doar o forță supranaturală, cum își imaginează mulți oameni, ci Dumnezeu este o Treime de Persoane: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh care sălășluiește în inima omului. Dacă prin rugăciune și smerenie coborâm în adâncurile existenței, adică în inima noastră, în care se concentrează toată creația, îl vom descoperi pe Dumnezeu ca iubire nesfârșită pentru fiecare om și pentru fiecare creație a Sa. Iar iubirea lui Dumnezeu suscită (provoacă) iubirea noastră față de El, față de oameni și față de toată creația Sa. „Adânc pe adânc cheamă...” (Psalm 41, 9). Adâncul iubirii lui Dumnezeu din inima noastră ne cheamă să fim oameni buni, blânzi, milostivi, generoși, iertători și înțelegători față de neputința omenească, mai cu seamă față de cei stăpâniți de diferite patimi și vicii care sunt tot atâtea boli spirituale, mai grave decât bolile trupești. În realitate, extrem de puțini sunt oamenii care au o înțelegere duhovnicească, adică cei care gândesc și judecă lucrurile prin prisma credinței. Cu cei ce se complac în necredință și în vicii, cu cei ce urmăresc numai interesul material și plăcerile vieții, trebuie să avem multă înțelegere și răbdare pentru a-i câștiga tocmai prin răbdarea și bunătatea noastră. Aceasta se întâmplă adeseori și în familiile noastre când unul este credincios și altul mai puțin credincios sau chiar necredincios și cuprins de vicii. Desigur că cel credincios trebuie să arate mai întâi înțelegere și dragoste, chiar dacă nu i se răspunde pe măsura dragostei sale.

„Dumnezeu este iubire”, spune Apostolul iubirii, Sfântul Evanghelist Ioan (I Ioan 4, 8). Omul creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu este și el iubire, iar organul iubirii este inima. Sălășluind în inima omului, Dumnezeu este un Dumnezeu al

inimii. De aceea sfinții ne învață să gândim cu inima, să vorbim cu inima și să lucrăm cu inima. Dacă facem aceasta vom fi buni și blânzi ca Dumnezeu!

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Ca Părinte duhovnicesc al vostru al tuturor, vă pun la inimă să dați ascultare chemării Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și să (re)descoperiți puterea Tainei Sfântului Maslu, participând cât mai des, cu credință și evlavie, la săvârșirea ei. Slujba acestei Sfinte Taine este una dintre cele mai frumoase slujbe ale Bisericii, cu multe citiri biblice și rugăciuni de dezlegare și iertarea păcatelor din cauza cărora suferim cu toții. Sfântul Maslu de obște se poate face oricând, dar mai cu seamă în zilele de post. De obicei, el se face de mai mulți preoți, dar în caz de nevoie, se poate face și de un singur preot. Este bine să ne pregătim pentru primirea acestei Sfinte Taine cu post și cu mărturisirea păcatelor în fața preotului duhovnic. Rugăciunea noastră este bine primită de Dumnezeu în măsura în care ea este făcută din toată inimă, cu multă smerenie și cu părere de rău pentru păcatele săvârșite. În același timp, Dumnezeu așteaptă de la noi să nu ne gândim numai la noi înșine, la suferințele și necazurile proprii, ci să ne gândim și la semenii noștri care sunt în-cercați de boli sau de lipsuri materiale și să-i ajutăm în modul cel mai concret în numele Mântuitorului Hristos Care a zis: „Cel ce va da de băut unuia din aceștia mici numai un pahar cu apă rece... adevărat grăiesc vouă: nu-și va pierde plata sa” (Matei 10, 42). Cu atât mai mult vom fi răsplătiți când ne ostenim să cercetăm pe cei bolnavi și să suferim alături de ei, să adăpostim pe cei străini sau să ajutăm pe cei săraci.

Cu nădejdea că veți pune la inimă aceste îndemnuri duhovnicești, Vă îmbrățișez părintește cu salutul pascal: „Hristos a înviat” și cu urarea „Sărbători fericite!” Îl rog pe Mântuitorului Hristos, Biruitorul morții și Dătătorul de viață, să vă binecuvânteze pe toți: pe copii și pe părinți, pe tineri și pe vârstnici, să vă sporească credința și dragostea față de Biserică, să vă dăruiască pace și sănătate și să vă rânduiască toate cele de trebuință vieții.

Al vostru de tot binele voitor și rugător fierbinte către Domnul Cel înviat,

+ *Serafin*

Arhiepiscop și Mitropolit

(*Pastorală la Învierea Domnului, 2012*)

Înalt Preasfințitul Părinte Mitropolit Serafim în mijlocul credincioșilor din Viena și Wiener Neustadt

Începutul primăverii a adus înviore a duhovnicească credincioșilor ortodocși români din capitala Austriei și din orașul Wiener Neustadt prin prezența smerită, dar în același timp plină de voieșie și bucurie sufletească, a lerarhului nostru, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Serafim.

Înaltpreasfinția Sa a poposit mai întâi la Viena în data de 3 februarie, prima vineri a lunii, când în această parohie se oficiază Taina Sfântului Maslu. Părintele Mitropolit s-a rugat împreună cu noi, a binecuvântat pe credincioși și a rostit un cuvânt cald de învățătură. Dorința lerarhului a fost ca în „Anul omagial al Tainei Sfântului Maslu și al îngrijirii bolnavilor” să officieze și în această comunitate taina vindecării sufletești și trupești și să arate importanța ei.

A doua zi, sâmbătă, 4 februarie, a fost o zi istorică pentru comunitatea noastră, zi în care, Părintele Mitropolit a resfințit Capela românilor ortodocși din Viena, loc în care, de peste o sută de ani, se săvârșesc cu regularitate Sfintele Taine ale Bisericii. De față la acest moment sfânt a fost și Înaltpreasfințitul Părinte Arsenie, Mitropolitul grec al Austriei, ca și reprezentanți ai Ambasadei și oaspeți ecumenici. Ca încununare a bucuriei noastre, Capela, care prin renovare și-a recăpătat frumusețea cea dintâi, a primit al doilea hram: Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, întrucât sfintele sale moaște (trupul întreg, neputrezit) au fost păstrate aici pe durata primului război mondial (1914-1918).

Duminica este ziua Învierii, ziua bucuriei, iar la Viena bucuria este deplină, pentru că-l avem pentru a treia zi în mijlocul nostru pe Părintele Mitropolit Serafim, care săvârșește Sfânta Liturghie împreună cu părinții slujitori și ține cuvânt de învățătură, aducând lumină în sufletele credincioșilor care-și simt Păstorul aproape de ei și bucurie pe chipurile celor care învață să fie smeriți și blânzi și să se roage cu smerenie ca și vameșul din Evanghelie. Luni, împreună cu un grup de 54 de credincioși din Viena, plecăm însoțiți de lerarhul nostru în Țara Sfântă, unde pentru câteva zile devenim pelerini pe urmele lui Hristos. Prin închinarea la Locurile Sfinte și rugăciunile înălțate aici, ca și prin sfaturile duhovnicești primite ne întorcem acasă mai bogați duhovnicește și mai întăriți în lupta pentru mântuire.

A fost o despărțire de doar câteva zile de lerarhul nostru, pentru că la începutul lunii martie, sâmbătă, în data de 3, Părintele Mitropolit săvârșește în Biserica Ortodoxă Română din Viena slujba Vecerniei și adresează cuvânt de învățătură referitor la importanța postului și citește rugăciunile de dezlegare. Imediat urmează o seară duhovnicească în cadrul Centrului religios-cultural Dumitru Stăniloae, tema fiind: Părintele Arsenie Boca (1910-1989). A fost vizionat un film despre părintele Arsenie, apoi Părintele Mitropolit a adus înaintea mulțimii credincioșilor prezenți câteva amintiri personale despre Părintele Arsenie și a vorbit despre felul în care se canonizează sfinții, arătând că evlavia credincioșilor este una din cele mai importante condiții în procesul de canonizare. De asemenea, a scos în evidență exemplul acestui om mult încercat în viață, care nu a abandonat niciodată lupta și nu s-a lăsat biruit de ispite, ci a fost mereu un biruitor, cum și noi trebuie să fim biruitori asupra păcatului, patimilor și ispitelor, mai ales în această perioadă sfântă a Postului Mare.

Ziua de 4 martie este Duminica Ortodoxiei, prima duminică din Postul Mare, iar pentru românii ortodocși din orașul Wiener Neustadt o zi plină de emoții. Emoții sufletești, pentru ca pentru prima dată, în comunitatea lor vine lerarhul locului. Bucuria de a-l avea în mijlocul lor pe Părintele lor duhovnicesc a fost exprimată încă de la sosirea sa prin întâmpinarea, după tradiție, cu pâine și sare de către cei mari, dar și de către cei mici, tinere vârstare îmbrăcate în costume populare și purtând în mâini flori primăvărâtece care să exprime voieșia lor și curăția din sufletul copilului. De asemenea, Înaltul lerarh a fost întâmpinat de Părintele Walter Ludwig, starețul Mănăstirii Neukloster, mănăstire care a pus la dispoziția comunității românilor ortodocși o Capelă în care să se poată oficia slujbele religioase.

La slujba Sfintei Liturghii a fost prezent și primarul orașului Wiener Neustadt, domnul Bernhard Müller, care și-a exprimat bucuria că în orașul pe care îl conduce, românii s-au integrat atât de bine și a promis tot ajutorul din partea primăriei pentru ca la Wiener Neustadt românii ortodocși să se simtă acasă.

În cuvântul de învățătură, Părintele Mitropolit a scos în evidență trăsăturile Ortodoxiei care este „Biserica una, sfântă, sobornicească și apostolească”, o Biserică liturgică (rugătoare), mistică și ascetică și a îndemnat la păstrarea și transmiterea credinței ortodoxe, la rugăciune, post și milostenie, iar la final a mulțumit părintelui stareț și primaru-

lui localității pentru prietenia și ajutorul oferit mereu comunității, dându-le ca simbol al recunoștinței câte un album cu Catedrala mitropolitană din Nürnberg. De asemenea, și-a exprimat dorința și nădejdea ca această comunitate să fie organizată într-o parohie, cu preot care să fie permanent în mijlocul credincioșilor și să săvârșească Sfintele Taine. După Sf. Liturghie, cei aproximativ 150 de credincioși au luat parte la agapa organizată în cinstea acestui binecuvântat moment duhovnicesc. În cadrul agapei, D-I Primar a oferit Părintelui Mitropolit stema orașului.

În orașul Wiener Neustadt care se află la o distanță de 60 km de Viena în direcția Graz trăiesc multe familii de români. De aproximativ 18 ani, s-a organizat aici o filie a Parohiei din Viena, mult timp Pr. Nicolae Dura, săvârșind slujba Vecerniei o dată pe lună, iar de 4 ani a lăsat Pr. Emanuel Nuțu purtarea de grijă a acestei filii, în care se săvârșește Sf. Liturghie de două ori pe lună. În mod regulat, după Sf. Liturghie, are loc ora de religie cu copiii, timp în care părinții se retrag într-o sală special amenajată de credincioși, unde aceștia se pot cunoaște mai bine, iar la nevoie chiar ajuta unii pe alții, biserica fiind în diaspora cel mai prielnic loc în care, pe lângă păstrarea credinței, limbii și tradițiilor, românii pot să se regăsească și să rămână în legătura dragostei.

Prezența Părintelui Mitropolit la Wiener Neustadt deschide o nouă filă de istorie pentru românii din aceste locuri, pentru că așa cum spuneau ei înșiși, vom fi priviți altfel de astăzi înainte și că ni se vor deschide noi perspective, mai ales că primarul orașului, prezent la Sfânta Liturghie și la agapă, s-a bucurat de toată atenția Părintelui Mitropolit, care a știut să mulțumească, dar și să arate dorințele noastre. De asemenea, prezența Părintelui Mitropolit ne încurajează și pe noi preoții care facem misiune în aceste locuri și întărește în credința pe credincioșii care vin la Sfânta Liturghie, simțind că doar în jurul Sfântului Potir pot rămâne în comuniune cu Dumnezeu și cu frații lor de aceeași limba și credință.

Duminică seara, episcopii ortodocși care au jurisdicții în Austria împreună cu preoții lor din Viena și cu foarte mulți credincioși au participat în Catedrala greacă la o Vecernie panortodoxă. A doua zi, a avut loc ședința Conferinței Episcopilor Ortodocși din Austria, la deschiderea căreia au participat cu un cuvânt de salut D-I Sebastian Kurz, Secretar de Stat din Ministerul Integrării și D-I Dr. Markus Benesch, Director în Ministerul Cultelor.

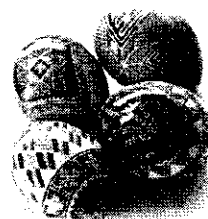
Pr. Drd. Emanuel Nuțu

**Cu prilejul Sfințelor Sărbători ale Învierii Domnului,
ÎPS Mitropolit Serafim, PS Episcop Sofian și ostenitorii Centrului eparhial
adrează preoților și credincioșilor noștri tradiționalul salut:**

Hristos a înviat! și Sărbători fericite!

**Christus ist auferstanden!
Frohe Ostern!**

INFORMAȚII

**Din agenda
Părintelui Mitropolit Serafim**

2 mart. 2012 - participă la Primăria din Nürnberg la recepția oferită de D-na Barbara Stamm, președinta Parlamentului Bavarez.

3 mart. - slujește Vecernia la Viena și predică. Participă la o seara duhovnicească închinată „Părintelui Arsenie Boca - Omul lui Dumnezeu”.

4 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Wiener Neustadt. Au fost prezenți și primarul orașului, D-l Bernhard Müller, starețul Mănăstirii Neukloster, Walter Ludwig, (care a pus la dispoziția românilor Capela). Participă la agapă. la parte la Vecernia panortodoxă din Catedrala greacă din Viena.

5 mart. - participă la Conferința Episcopilor Ortodocși din Austria.

6 mart. - conduce lucrările Consiliului Eparhial la Nürnberg.

9 mart. - slujește Sf. Liturghie a darurilor mai înainte Sfințite și Taina Sf. Maslu la Hamburg (Protos. Calinic Vintilă).

10 mart. - slujește la Hamburg Sf. Liturghie, iar seara Vecernia. Predică.

11 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Hamburg. Participă la agapă.

15 mart. - participă la Primăria din Nürnberg la recepția anuală a Diaconiei din Neundettelsau.

16 mart. - slujește Taina Sf. Maslu la Linz (Pr.Dr. Sorin Bugner). Urmează o seară duhovnicească.

17 mart. - slujește Taina Sf. Maslu la Knittelfeld (Pr.Mag. Cristian Greucean). Urmează o seară duhovnicească.

18 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Graz (Pr.Drd. Nicolae Vilcea).

20 mart. - participă la Primăria din Nürnberg la Ziua francofoniei.

24 mart. - slujește Taina Sf. Maslu și predică la Genova (Italia)

25 mart. - Buna Vestire - slujește Sf. Liturghie și predică la Genova. Participă la programul Adunării Oastei Domnului din Italia de nord.

26 mart. - participă la München la ședința curatorului pentru sprijinirea construirii bisericii din München, condus de D-na

Barbara Stamm, Președinta Parlamentului Bavarez.

28 mart. - slujește la Nürnberg Sf. Liturghie a darurilor mai înainte Sfințite și Denia Canonului Mare.

29 mart. - animă cercul biblic de la Centrul eparhial.

30 mart. - slujește la Nürnberg Sf. Liturghie a darurilor mai înainte Sfințite și Denia Acatistului Bunei Vestiri.

31 mart. - slujește Taina Sf. Maslu și predică la Mannheim (Pr. Ioan Popescu) apoi la Saarbrücken (Pr. Constantin Papuc). Urmează o seară duhovnicească.

**Din agenda
P.S. Episcop Sofian**

1 mart. - are o întâlnire cu Dl. Richard Borst de la asociația Caritas-München în vederea extinderii parteneriatului dintre această asociație și Centrului nostru bisericesc.

4 mart. - Duminica Ortodoxiei - slujește Sf. Liturghie la Neundettelsau. Participă la instalarea Pr.Dr. Lucian Boloș în serviciul diaconic de la Neundettelsau.

6 mart. - participă la Nürnberg, la lucrările Consiliului Eparhial conduse de ÎPS Mitropolit Serafim. În cadrul ședinței s-a hotărât încredințarea coordonării activității bisericești din München episcopului-vicar al Arhiepiscopiei, Dr. Sofian Brașoveanu în vederea angajării întregii comunități românești din acest oraș pentru ridicarea mănăstirii reședință episcopală.

10 mart. - participă la Conferința Episcopilor Ortodocși din Germania.

11 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Stuttgart (Pr. Dr. Mihăiță Bratu).

13 mart. - conduce lucrările ședinței Asociației caritative Sf. Vasile cel Mare din München.

16 mart. - are o întâlnire cu d-na Prof. Dr. Ingeborg Welp, președinta asociației „Să creăm viitorul”, însoțită de Dl. Silvester Popescu, trezorier al aceleiași asociații, în vederea inițierii unor proiecte de ajutorare în România.

17 mart. - participă, la Paris, la o întâlnire a asociației Nepsis sub genericul „Mari

Duhovnici”, unde vorbește despre „Arhimandritul Teofil Părăianu, omul credinței și părintele bucuriei”.

18 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Catedrala Mitropolitană Sf. Arhangheli din Paris.

21 mart. - participă la recepția anuală oferită de Academia Greacă din München.

25 mart. - Bunavestire - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia Buna Vestire din München (Pr. Simion Felecan) cu prilejul hramului. Participă la agapă.

26 mart. - participă la ședința curatorului pentru susținerea construirii bisericii din München, condus de D-na Barbara Stamm.

27 mart. - se întâlnește cu P.C. Pr. Mircea Basarab, cu privire la organizarea vieții bisericești în orașul München. Participă la ședința comitetului de pregătire a zilelor bisericii (Kirchentag) din München-Aubing, 17-24 iunie.

28 mart. - săvârșește Denia Canonului celui Mare la Capela Sf. Siluan.

30 mart. - săvârșește Denia Acatistului Bunevestiri la Capela Sf. Siluan.

31 mart. - săvârșește Sf. Liturghie în limba germană la Capela Sf. Siluan.

Ne bucurăm să anunțăm că Mitropolia noastră, după ce a fost recunoscută ca și Corporație de drept public (Körperschaft des öffentlichen Rechts) în Bavaria (2006) și Baden Württemberg (2007), a primit această calitate și în Landul Hessen. Dreptul de Körperschaft reprezintă cea mai înaltă recunoaștere a unei Biserici.

RUMANISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
UR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 323610; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00